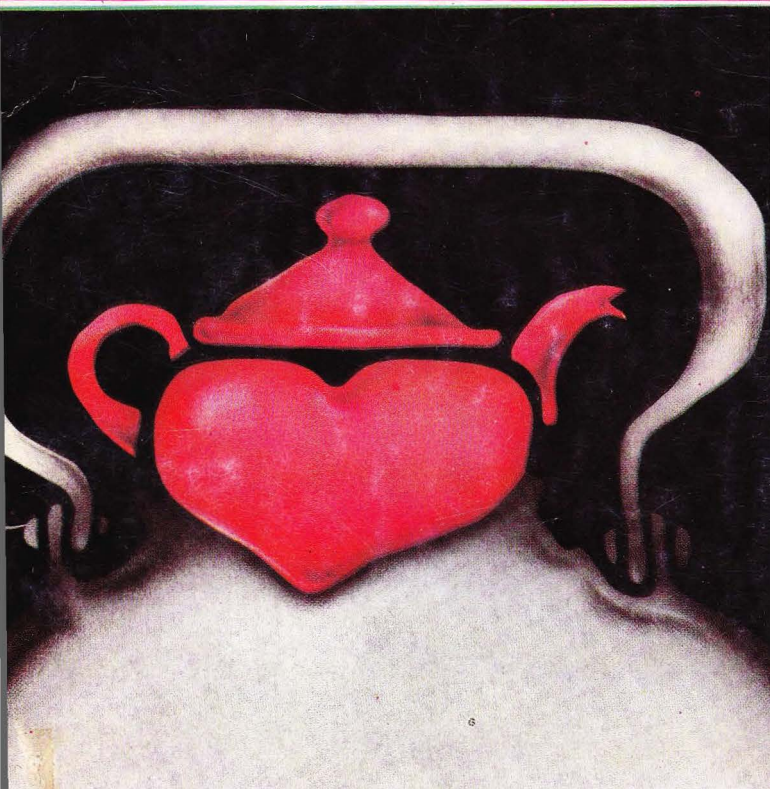
SESİMİ ARIYORUM

SENNUR SEZER

Şiir

yazko

SESİMİ ARIYORUM
Şiir

YAZKO
Türkocağı Cad. No. 17 - 19
Cağaloğlu-Istanbul
22 78 45

Yazarın öteki kitapları :

GECEKONDU, şiir
YASAK, şiir
DİRENÇ, şiir
GERÇEĞİN MASALI şiir

Bu kitap Ağaoğlu Yayınevi Tesislerinde
dizildi, basıldı, ciltlendi 27 73 37
Kapak: Mengü Ertel
Istanbul, 1982

SESİMİ ARIYORUM

SENNUR SEZER

Yazarlar ve Çevirmenler Yayın Üretim
Kooperatifi

sınarlar seni

- Gülten Akın'a -

Ala gözlü tan yeli uyanır
Sen uyanırsın
Uykusuz düşlerden
Süt damarların sızım sızım
Kuzusunu kaptırmış çoban
Hangi türküyü söyler bilirsin
Başka bir türkü dokursun yeni baştan
Sürdür türkünü
Sınarlar seni.

Başka bir türkü dokursun
Bir ipliği çelik
Bir ipliği üflesen tutuşan
Türkün eritir donan suyu
Ağrıları keser
Ağrır belin duyduğun kahırdan
Sürdür örgünü
Sınarlar seni.

Ağrır belin duyduğun kahırdan
Ne çiğdem ne nevruz
Bahar çok uzak
Av zamanıdır
Tuzak kurulu
Kınalı keklik yasta
Kar üstünde bellidir ceylan izi
Uyanır ala gözlü tan yeli
Sen uyanırsın
Süt damarın sızılar
Emzir türkülerini
Sınarlar seni.

Ateşle sınarlar acıyla
Yalvaçlar gibi sınar zaman
Ozanı
Sınanan yüreğimizdir
Bizim adımıza da
Dayan
Sürdür türkülerini.

DOĞUMKONTROLCULARA FATMANIN ANLATTIĞIDIR

Önce yüzüm kızarır kanımın sıcağından
Yatak yumuşar sonra
Büyürüm çok büyürüm deniz kadar
Bir iğde ağacıyla kokulanırım
Bin iğde ağacı çiçeklenir
Binlerle çoğalmaktır dileğim

Bebelerim daha küçük
Sütüm gürdür ama beslemez
Dokuz ay aş ererim
Elim varmaz
Bebelerime baktıkça
Süte, ete
Olsa da

Önce yüzüm kızarır
Erkeğim ne der bilmem
Üçünü kızamıktan gömdük
Biri üç ay yaşadı
Bir sevincimiz okuldakiydi, vurdular
Biri beşini sürüyor daha

Yüzüm kızarır
Otuzumu geçtim ama
Ben bebelerle iğde gibi çoğalırım
Bebelerle
Binlerce iğde

NASIL BOĞULUR İPEKBÖCEĞİ

Uzanır etime bir piyano
Sıcak yaz akşamları
Aldırışsızlığı över flüt
Keman fısıldar:
— Güzeldir aşk geceleri
Aldatış akşamları
Yakala gençliğini uçup gitmeden
Düşmeden yüzüne pişmanlık yaşları!

Sanat kaçıp kaçıp sığındığım sanat
Öğütler aldırışsızlığı

Küçük bir plak koy pikaba
Dikkat dağları söylemesin
Söylemesin ayrılığı zulümü
Yabancılasın savaşı
Yalnız aşktır desin yalnız ölüm
Dünyaya egemen
Neden neden neden

Yirminde şairdin sen
Bırak savaşı bırak kalabalığı
Etini dinle kadınlığını
Görme düşlerinde parmaklıkları
Görme polis arabalarını
Kitap yakmaları
Uyu kozanı ör
Uyu kozanı ör
Kapat dünyaya duvarını

Bir şarkı söylemeli kovmak için karamsarlığı
Müzik gerek müzik
Neden sonra tanıdın konser salonlarını
Bunca keman flüt piyano
Bırak abansın üstüne
Kesiksiz bir beden mutluluğuyla
Alsın seni kollarına

Müzik
Makina seslerinin hiç katışmadığı
Dostluk ve barış çağrısı
Yaban ellerinin uyarısı
İpek telli müzik
Sarsın kozanı

On yıl verdin resim salonlarına
Avun tabloya düşen baharla
Bilgiç bilgiç kıs gözlerini
Birinin renk anlayışını öv
Ötekinin fırça becerisini
Artsın çağrılar
Kokteyller
Ör kozanı
Sarsın çevreni duvar

Ördürürler kozayı böcekçiğe
Kozaları yakarlar
Sarıp tel tel ipeğini
Boğarlar ipekböceğini.

GÜNAYDIN

Hadi benim gülüm uyan
Önce çayı koy ateşe
Çaylanalım
Allanalım, yollanalım fabrikanın yoluna

Ötede bir böğürtlen
Çorağı dallandırır
Dikeni ballandırır
Dikeninden yenilmez

Hadi benim gülüm uyan
Sar bedenini yola
Tütün kıralım, dizelim günlerimizi
Çay kıralım
Acısından içilmez

İçini ballandırır böğürtlen
Çevresini diken
Su demez susuz demez
Çalar boyunu göğe

Hadi benim gülüm uyan
Sar bebeni yalnızlığa
Senetleri yaz paraları say
Seç dudaklarına gülüşü
Ünlüsü ol tezgâhtarın

Böğürtlen
Saksıda
Ne etsen
Çiçek vermez

SABAH TÜRKÜSÜ

Hey!
Bir sabahın üç kapısı var göğe,
Biri umut
Al umudu
Ver çocuğa büyütsün
Büyütsün de yürüsün.

Hey! Hey!
Bir sabahın üç kapısı var göğe,
Biri emek
Ellerinde ışıyan
Işıt gitsin
Yol boyu
Türesin

Heheyde hey!
Bir sabahın üç kapısı var göğe,
Biri korku
Çal yere!

Emek senin umut senin
Korku ne?
Yeter ki ellerin ellere kavuşsun

SUYA ŞARKI

Su oyuyor mermeri
Yorulmayan damlalarıyla
Orda kayaların ardında
Damarlarım duyuyor damlayışını
Fışkırdığını belki görmeyeceğim
Ama serinletecek senin dudaklarını

Anılar
Yaşama sevinci vermiyorsa korkulur
Yaşlanmaktadır beynin
Elin yabancılayacak dokunduğunu
Gözlerin bulanacak yakında
Ağzın ağu içmiş acı
Dizlerin kesik
Avuçlarında tuzlu damlalar

Kesilmiyor suyun sesi
Uykunun arasında dinle
Durdurulamayışını tohumun toprakta
Ve çatlayışını kayanın
Yarın genç bir dünya uyanacaktır

Su taşı deliyor
Başım dönüyor sözcüklerden
Suyun akışını
Bir başkası anlatacaktır.

ZEYTİN TÜRKÜSÜ

Zeytini söyleyelim
Zeytin eğri büğrüdür ama kayalardan fışkırır
Yedisinde meyve verir
Ve ölmez, görülmez öldüğü
Ağır aksak meyvelense de kısır kalmaz
Kadınımızdır.

Zeytini söyleyelim zeytini
Korkmaz kuraktan
Çirkindir yararlı olduğunca
Meyvesi döğülerek alınır
Çekirdeğine kadar işlenir
Mevsimden mevsime bakılır yüzüne
İnsanımızdır.

Zeytini söyleyelim zeytini
Kutsal kitaplarda ona and olunmuştur
Çünkü vermezse meyvesini aç kalınır
Ne zaman kalır çocuğa bilinmez
Yerini hep bir genç ağaç doldurur
Ölümsüzdür
İşçimizdir.

Zeytini söyleyelim
Zeytin hakkı için
Kayayı delen delice hakkı için
Bu buruşuk, acı ekmek katığı için
Yağı alınan çekirdeği hakkına

Hak yerde kalmayacaktır.

EKMEK, TUZ, KİTAP VE ŞEKER

Ekmek, tuz, kitap ve şekere saygı
Saygı halkın gücüne ve hünerine...
Önce ekmeğe saygım:
Tarlaya ve tohuma
Dökülen tere, değirmene
Unu kepekten ayıran eleğin aklına
Mayanın unu çoğaltan gücüne
Önce ekmeğe saygım
Emeğe

Ekmek, tuz, kitap ve şekere saygı
Tuz ekmeği tamamlar
Katıktır rençper sofralarında
Yoksul evlerde.
Dostluklar tuz-ekmekle pekişir
Denizlerin gizi tuz
Ekmek gibi sevgilidir.

Ekmek, tuz, kitap ve şekere saygı
Tuz-ekmek kadar aziz kitap
Taze bir somun gibi kokusu
Kırıntısı bile atılmaz akıllı kitapların
Zalimler kitaptan korkar
Ekmeksiz, kitapsız bırakır halkı
Doyurmayan sakızlardır sundukları
Ya da ekmek yerine pasta
Bütün saraylarda.

Ekmek, tuz, kitap ve şekere saygı
Pancarı yağmur döneminde sökerler
Ağır çamurları aşırıp temizlerler ovalarda
Şeker kamışı tarlasında ter güneşle
Pancar tarlasında yağmurla yunar
Toprakla güneştir ışılayan
Akılla hüner şekerde.
Bütün çocuklar şekeri sever
Şeker besler
Tuzsuz ekmek kadar yavan
Şekersiz sofra

Ekmek, tuz, kitap ve şekere saygı
İnsanı yaşatan
İnsanın emeği
And olsun buğdaya, arpaya, mısıra
Tarlaya, tohuma
Aklına eleğin.
And olsun denizden tuzu ayıran tere
Kitabı kitap eden kurşunla akla
Dünyaya tad veren hünere.

And olsun ağız tadı sabrına insanoğlunun
Çocuklar yoksun kalmayacak
Kokusundan ekmekle kitabın
Tuzla şeker
Bütün sofralarda ışıyacak.

BİR SEVGİ ŞİİRİ

-Adnan'a-

Bir sevgi şiirine başlamalıyım
Eskittiğimiz günler için
Yorgun akşamlarında
Verdiğin güven, yarın ekmeği
Umudu işçinin

Eve dönememenden korkmak
Uyanamamaktan daha doğal
Daha sık hastalanmaktan
Tutuklanmak güdüsü
Güzel günlere inanmak suçuna uğramak

Bir sevgi şiirine başlamalıyım
Seni yalnızca bir erkek
Beni yalnızca bir kadın diye anlatan
Çocuklarımın babası
Evimin güvenci diye
Yakanda bir çiçek gibi kendimi
Seni sırtımı dayadığım bir ağaç diye alan

Bir sevgi şiirine başlamalıyım
Silâh arkadaşım benim
Silâhı halka güvenmek
Silâhı yaşamak olan.

GÜNEBAKAN

Gözlerimle kucaklıyorum seni
Sesini gözlerimle
Son kez bakarcasına dünyaya
Aşkla
Kucaklıyorum
Bastırıyorum yüreğimi

Taş duvarlar gibi susuyorum
Ağıtlar kilitleniyor yüreğimde
Güneşin kaybolduğu yerde
Başları eğik bekliyor günebakanlar
Yeniden güneşi izleyecekleri saati

Soluğum tıkanıyor
Yolda gölgen belirene dek
Yolu izliyorum
Daha önce de söyledim

Güneşe aldırmayanlar
Çoktan bırakmışlar tohumlarını toprağa
Kıştan korkmayan yaşlılar gibi
Kırlangıçlara bile aldırmıyorlar

Gün doğarken nasıl cıvıldıyor kırlangıçlar
Karahindibağların tohumları daha uyurken
Rüzgârı dinliyorlar
Ben güneşi bekliyorum/yastığın öbür ucuna bakıp
Güneş altında korkmuyorum
Kışın yaklaşmasından
Gece yaklaşan baharı bile sevmiyorum
Yüzüne uzanıyorum
Dudaklarım kilitli

Kırda gece
Böceklerin uyandığı saat
Sevgilisini çağırıyor ateşböceği
Günebakanlarla güneşi bekliyorum.

SESİMİ ARIYORUM

Bir ses arıyorum
Yeni bir şiire başlamak için
Bir doğum çığlığı gibi kaçınılmaz
Çocuğun ilk ağlayışınca güzel
Bir ses

— Çünkü yüreklerimiz
Acılarla şişip nasırlaştı —
Kızgın demirlere değen ellerimiz
Su toplayıp kabarır nasırlaşır
Ateşe ve demire dayanır
Yüreklerimiz acıyla dövüle dövüle
Çelikleşti
Yalnız orda ta dipte küçük bir çekirdek
Gözyaşı gibi titriyor mavisiyle havanın
Kız çocuklarının perçemleriyle
Oğlanların afacanlığı
Kaynatıveriyor o damlayı

Bir ses arıyorum
Yeni bir şarkı için
Çocukların ilk sözcüğü gibi umutla
Sevinçle duyulacak bir ses
Çünkü umutsuzluk yasaktır
Don vuran ağaç sürgün verecek
Kaya çatlayacak tohum yeşerecektir
Ama susmaktan sesimi yitirdim
Nasırlaştı dilim

Elim ateşten korkmuyor
Ülkemin bütün kadınları gibi tırnaklarını küt
Ateşten sıcak bir tencereyi yanmadan alabilirim
Köz basarım yüreğime
Yüreğim nasırlarıyla umudu koruyor
Bir küçük ışıltıyla baharı bekleyen
Çekirdek ateşten korkmuyor

Bir ses arıyorum
Yeni bir şiire başlamak için
Gece karardıkça yaklaşır güneş
Kar buğdayı besler
Buz göllerde balıkları korur
Ve buzda ölmez kardelenler

Bir kocayemiş gibi
Diken ucunda gelen gün
Güneşi bekliyorum
Şiiri bitirmek için.

her gece düşümde

HER GECE DÜŞÜMDE

Kara bir kuş vurur kıyıya
Düşümde her gece
Kara bir kuş
Kanatları mazotlu
Gagası son soluğunda
Belirsiz kırlangıç mı karabatak mı
Göçmen belli
Eğilir örterim kapanmaz
Göğe dikili gözleri
Düşümde her gece
Delice çarpar yüreğim
Dururken yüreği

Düşümde her gece
Kuşun karaya vurduğu yerde
Bir çift beyaz at
Sevişirler boyun boyuna
Kan ter yeleleri
Sırtlarında denkler
Ayakları bukağı
Sevişirler
Solukları hızlandırır rüzgârı

Bir çift yük atı
Çil içinde gözkapakları
Sağrıları kamçı yarası
Boyun boyuna sevişirler
Yürek sesleriyle gümbürder kıyı
Kuş dalgalarla sürüklenir
Onların seyirir boyunları
Sırtlarında denkler
Ayakları bukağı
Tayları dörtnala akıllarında
Koşar dörtnala kıyıda.

GÜLÜN TANIMI

Çabuk solar
Adı güldür çünkü
Lahanayı yeğler pekçok ozan
Çorbası yapılmaz
Reçeli dillere destan

Vefasız bilinir
Dikenlidir
Görmedim dikenine katlananı
Ama vız gelir böceklere

Ve kanayacağına bir mezarda
Bir ozanın kitabında dağılmaktadır
Okundukça.

GÜL FELSEFESİ

Güle «gül» denmez ayıptır
«Gül-i râná» denmeli
Öyle herkes almasın ağzına
Kişi haddini bilmeli.

Bülbül mü satmış bahçıvan mı
Fiyatı ta ezelden belli
Ben gülümü plastikten ısmarladım
Benimdir temelli.

Bülbül iyi kuşmuş tanışmadık
Pazarları görürseniz çaya beklerim
Gül güle bülbül bülbüle sevdalanmalı
Onu bilir onu söylerim.

BÜLBÜLE SİTEM

Şakıyıp bütün gece
Güllerin açtığı saatte
Düşermiş uykuya bülbül.

Öyle anlatırdı annem

O eski bahçelerde
Yaprağı yere düşmeden
Güneşle toplanırmış
Yalvaç terinden doğan
Derde deva kokulu gül.

Gözlerini silerdi ninem

Hangi dileği gömerdi
Çömleklerle Hıdrellezde
Gül dibine kızlar bilmem
Maniler de söylemezdi.

Gül derenler duymadı
Güllere vurgun sesini
Kuytulara uğramadın
Güller dallarında soldu
Küçük bahçeler kurudu.

Şimdi yol kenarında
Tozlu sepetlerde
Müşteri bekliyor güller
Kanarya zillerde tutsak
Türkülere uyak sünbül

Artık ne övünürsün bülbül.

GÜMRÜKÇÜ SORULARI

— Söyle bana
dilin damağın kuruyup
testin boşalınca
ne koyarsın bardağına?

— Kapıya vuran rüzgârla
anamı gömdüğüm günden
bir düğüm gırtlağıma
yeter bana.

— Gökyüzü yok pencerende
Bomboş duvarların
Özledikçe bakmak için
bir resim de yok yanında.

— Yağar mı çöker mi bilinmez
bulutlu havalardan
bir lamba.
Ve erkenci papatya
şuramda.

— Ayaz vurduğu gece
ne örtünürsün üstüne?

— Bunca dostun selâmları
sıcak daha.

— Yitirmekten korkacağın
birşey yokmuş bavulunda

— Düş görmek için
çocuk gözleri
Şarkı söylemek için
çocuk sesleri
şıngırdıyor bağrımda.

— Uyanıp gecenin bir yerinde
karanlığı dinlemek?
— Sevdadandır
— Dalıp gitmek yıldızların kımıltısına
Yüreği bölmesi türkülerin?
— Sevdadandır
— Geceler uzuyor gitgide...
— Kıştır
geceler uzar
Sevdadır kısaltan geceyi

— Sevda nasıldır?
Unuttu etim iğde çiçeklerini
Dişlerim kenetli
sevda dendimi
— Elinizi toprağa dayayın
duyun tohumun çıtırtısını
Kekik koklayın
Toprağın sevgisiyle bakın
güneşe ve yağmura
Bir bebek kıpırdasın kanınızda
Sevdalanın.

SEVDALIYA KUYUMCU ÖĞÜTLERİ

En güzel uğraş bizimki
Ustamız gür sesli yalvaç Davut
Dağ taş söylermiş onunla
Demir erir
Zincir zırh olurmuş avucunda.

İnsan evcil sevdalara kapılmamalı
Ben başeğip kadere küseni sevmem
Sevdinmi gücün yetmeli sevdaya
Umutlu olmalı umut ağır yüktür
Sevdası yüreğini yarmalı çarparken
Kıskançlık yastığa birlikte baş koymalı.

Bizim ustamızın sevdası da ünlü
Yalvaç Davutu bütün ozanlar bilir
Onun kadar ünlüdür umut taşı opal
Panzehir taşı deriz biz.

Yılan ağzından çıkmış derler inanma
Aslı bildiğin çakmak taşı
Umut gibidir ama bin rengi vardır
Deniz vurur gibi vurur ışıltısı kiminin
Ayışığı gibi türkü söyler kimi
Kiminin ortasında kan görünür
Yemen taşı der gelinler.

Bak bu taşı sevmem saat gibidir
Sevgilin akşamı renginden bilir
Pahalıdır amatist deriz
Geceyi birlikte yaşamalı sevgililer
Gün batımıyla ayrılmamalı.

Biz sevdayı madenlerden tanırız
Sevdayla dağları delen de bizden
Paslanmaz bir yürekle sev de
Demir bir yüzük ver sevdiğine istersen.

notlar

ALTINKUM

«Günler kum taneleri kadar birbirine benziyor»
Kimin bilmem böyle bir dizesi var
Hiç bakmamış yakından kuma
Hiç benzemiyor birbirine kum taneleri
Herbiri geldiği yerden ışıltılar taşıyor
İstiridye kabuğundan kopan mavi
kırmızısı deniz minaresi
cam gibi saydam kimi
kimi de sahiden cam
dalgalar törpülemiş kesiciliğini
Kumlar birbirine benzemiyor
güller gibi...

KIRLANGIÇLAR

Burada ne çok kırlangıç var
Çatal kuyruklar ve hilâl kanatlar
Mavi gökyüzünde akşama kadar
Bitmez bir şarkıyı yazıyorlar
Burada ne çok kırlangıç var.

Gözgöze geldik bu sabah kapıda
Çok göçmen çok hüzünlü bir kırlangıçla
İki boncuk göz iki çatık kanat
«Yuva kurup kanat açmaktır hayat
Bir başka iklimde yuva kurmaya»
Uzun uzun konuştuk bu sabah
Çok göçmen çok şair bir kırlangıçla.

Varna Yazarlarevi balkonunda
Küçücük kırlangıç anlattı bana
Koca şairin yüreğini saran alevi
Ve uçmayı ateş taşıyıp kanatlarında
Varna Yazarlarevinin balkonunda.

Bir selam bir türkü kırlangıçlar
Acı biber kenti Varna'da.

Tek bir martı denizin üstünde
Damgalayan ayak izleriyle sabahları kumsalı
Tek bir martı
Üstelik hiçbir şeyin simgesi değil
Bildiğiniz kuş.

Plakta Avrupalı kız
«Hüzne tek kişilik bilet» istiyor
«Tek kişilik bir bilet maviye»
Mavi ve hüzün İngilizcede aynı kelime
Burada hiçbir şey simge değil
Hüzün bir çingene melodisi
İyice kısmışlar yalnız ben dinliyorum
Belki duyuyor bir iki kişi
On yedisinde bir kız
Ve yedisinde bir oğlan hep kucağında kedisi
Ya da ben renk olsun diye hüznü uyduruyorum
Yalnızca dinleniyor yazarlar

Bir yaşlı şair Miladin İsayev
Zindanlarda yatmış
Hep gülümsüyor
«Boşa değil saçımın ağarması
Sırtımın kamburu»
Hep gülümsüyor
Usulca kapanırken akşam sefaları

VARNA'DA YEŞİLLE MAVİ

Adnan'dan öğrendim denizi seyretmeyi
O İstanbul çocuğu
Biliyor kaç çeşittir mavi
Deniz incitmiyor bozkıra alışık gözlerimi
Ama bunca yeşil garip
Burkuyor yüreğimi
Nerde bir çınar görsem selam veriyorum
«Merhaba hemşerim merhaba
Koca Nazım'ın sevdiği sen miydin acaba?»
Ve parklarda görünce şaşıyorum
Divan şairlerinden kaçıp
Mezarlıklarımıza sığınan selvileri.

ALACA MANASTIR

Alaca Manastır'dan
Tek bir resim aklımda
İsa ölürken arkada
Önde kocaman gözleri
Acılı yüzüyle Meryem
Ana.

YAZARLAREVİ'NDE SON GÜN

Akşam göçmen kuşlar
Kocaman eğriler çizip
Güneye uçtular
Ve martı kumda bırakıp ayak izlerini
Denizi terketti
Demekki vakittir.

Deniz çarşaf gibi
Çağırıp duruyor yüzmeye
Yine ılık dalgalara bırakıp kendini
Son kırıntısına kadar dinlenmeli.

Çevirdi ayak seslerimi plaj komşum
Radyoyu açmış
Bir türkü
«*Tokat'ın altı dağlar*»
Kaç gündür karıştırıp duruyordu
Aramızda dil ayrılığı var
Kendince güle güle diyor
«*Selam yollasam ağlar*»
Selamla yetinmiyor dilimin türküsü
İlle bir anmalık istiyor
Ey dertlerimi yıkadığım deniz
Ey komşu uğraşdaşlarım
Benden bu dizeler size «bergüzar».

FAHRİ ERDİNÇ'İN EVİ

Pertev Naili masal anlatıyor
Özyalçıner ayıklamakta pirincin taşını
Radi Fish ortasından vurup bıçağı
Güzelliğini sergiliyor seçtiği karpuzun
Ben köfte yoğurup
Fasulye piyazını süslüyorum
Fahri Erdinç'in evindeyiz
Beba yenge duymasın
Fahri ağabey bulaşık yıkıyor
— Çok kap kirletiyormuşum —

Pertev hoca Keloğlan'ı bitiriyor
Bedrettin'e başlıyor Radi
Akşama rakı içeceğiz
Göçmen kuşlara bakıp balkonda.

Sabaha Pertev hoca Fransa'ya uçacak
Radi Rusya'ya
Biz İstanbul'a
Fahri Erdinç el sallayacak balkonda
Görüşmek üzere deyip

Görüşmek üzere
Nerde nasıl bir daha?

İSKELE

Tek tük iskambillerin arasından
Işıldıyor
Çil çil gazoz kapakları
Yosunlar soluklanıp soluklanıp
Uzuyor
Direkler kesildikleri ormanı
Yaşıyor
Dalgalar vurdukça
Geçmiş bir yazın tortusu
Yükseliyor
İskeleden bakınca suya.

İÇİNDEKİLER

SINARLAR SENİ

Sınarlar Seni/7
Doğumkontrolculara Fatmanın Anlattığıdır/9
Nasıl Boğulur İpekböceği/11
Günaydın/14
Sabah Türküsü/16
Suya Şarkı/18
Zeytin Türküsü/20
Ekmek, Tuz, Kitap Ve Şeker/22
Bir Sevgi Şiiri/25
Günebakan/27
Sesimi Arıyorum/29

HER GECE DÜŞÜMDE

Her Gece Düşümde/35
Gülün Tanımı/37
Gül Felsefesi/38
Bülbüle Sitem/39
Gümrükçü Soruları/41
Hekim Öğütleri/43
Sevdalıya Kuyumcu Öğütleri/44

NOTLAR

Altınkum/49
Kırlangıçlar/50
Varna Yazarlarevi/51
Varna'da Yeşille Mavi/52
Alaca Manastır/53
Yazarlarevinde Son Gün/54
Fahri Erdinç'in Evi/56
İskele/57

SESİMİ ARIYORUM

SENNUR SEZER Şiir

Biz sevdayı madenlerden tanırız
Sevdayla dağları delen de bizden
Paslanmaz bir yürekle sev de
Demir bir yüzük ver sevdiğine istersen

ÖNEMLİ NOT :

Bu kitap basılı fiyatının üzerinde satılamaz

60 Lira